

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Petra Šebka a soudkyně Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **HeliNav, s. r. o.**, U Lesa 137, Zvole, zastoupené advokátem Mgr. Ondřejem Mikulášem, Hvězdova 1716/2b, Praha 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2018, čj. 10714/18/5300-22441-711776, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 5. 5. 2021, čj. 43 Af 29/2020 - 146,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 3. 2018 zamítl odvolání podané jménem žalobkyně a potvrdil dodatečný platební výměr Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 18. 8. 2016, čj. 3704223/16/2102-52521-209203, kterým byla žalobkyni za zdaňovací období měsíce ledna roku 2014 doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 2 707 697 Kč a stanovena jí povinnost uhradit penále ve výši 541 539 Kč.

[2] Proti tomu podala žalobkyně žalobu. Krajský soud žalobu jako opožděnou odmítl. Vyšel z toho, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím její tehdejší zástupkyně Ing. Jáčové dne 14. 3. 2018 a žaloba podaná dne 5. 5. 2020 je tak podána po uplynutí dvouměsíční lhůty stanovené v soudním řádu správním. Ing. Jáčovou považoval krajský soud za řádnou zástupkyni žalobkyně i přesto, že generální plnou moc ze dne 14. 1. 2013 jednatel žalobkyně nepodepsal. Námitku žalobkyně, že Ing. Jáčová nebyla její zástupkyně, považoval za účelovou.

II. Kasační řízení

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost. Namítá, že byla prokázána „nepravost“ podpisu jediného jednatele stěžovatelky na plné moci z roku 2013. Nesouhlasí s tím, že její jednatel plnou moc nepodepsal z důvodu pracovní vytíženosti, jak dovozuje krajský soud v usnesení. Výpověď Ing. Jáčové při jednání krajského soudu považuje za nevěrohodnou. Stěžovatelka namítá, že žádná dohoda o plné moci s Ing. Jáčovou uzavřena nebyla, že stěžovatelka byla pouze klientkou účetní společnosti Ing. Jáčové (UOL účetnictví s. r. o.) a že krajský soud pochybil, pokud nevyslechl jednatele stěžovatelky. Stěžovatelka také nesouhlasila s tím, že krajský soud směšuje jednání Ing. Jáčové jako fyzické osoby a jako jednatelky účetní společnosti. Stěžovatelka tedy navrhuje, aby NSS usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že usnesení krajského soudu považuje za správné a zákonné. Podle jeho názoru z provedených důkazů a ze správního spisu vyplývá, že Ing. Jáčová byla v rozhodnou dobu zástupkyní stěžovatelky. Kasační stížnost tak navrhuje zamítnout.

III. Právní hodnocení

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Spor je o to, zda stěžovatelka byla v době vydání napadeného rozhodnutí žalovaného (v březnu 2018) zastoupena Ing. Jáčovou, či nikoli.

[7] NSS se ztotožňuje s krajským soudem, že i v případě, že plnou moc ze dne 14. 1. 2013, která byla předložena správci daně, nepodepsal jednatel stěžovatelky, lze považovat stěžovatelku za řádně zastoupenou, pokud zmocnění bylo uděleno (tj. byla-li uzavřena dohoda o plné moci). Není přitom podstatné, z jakého důvodu jednatel plnou moc nepodepsal. Krajský soud také správně dovedl, že taková dohoda byla v daném případě mezi stěžovatelkou a Ing. Jáčovou uzavřena. Existenci dohody o plné moci totiž může potvrzovat mj. právě vědomost stěžovatelky (jejího jednatele) o tom, že Ing. Jáčová vystupuje v daňovém řízení jako její zástupkyně, a skutečnost, že se stěžovatelka (její jednatel) chová tak, jako by Ing. Jáčová v daňovém řízení stěžovatelku zastupovala. Krajský soud v usnesení (zejména v bodech 27, 29, 32 a 33) popsal řadu okolností ze správního spisu a důkazů, z nichž taková vědomost i chování stěžovatelky zřetelně plynou. NSS se s názorem krajského soudu plně ztotožňuje. Pokud by Ing. Jáčová nebyla stěžovatelčinou zástupkyní v daňovém řízení, jistě by jednatel stěžovatelky správci daně nesděloval, že Ing. Jáčová měla od roku 2013 „do minulého týdne“ podepsanou generální plnou moc, na základě níž stěžovatelku zastupovala (podání ze dne 11. 12. 2019). Také by jednatel stěžovatelky v dalším podání správci daně neoznamoval, že tuto plnou moc musel vypovědět, a neuváděl by důvody výpovědi (podání ze dne 23. 12. 2019). Zmíněná podání, která spolu s dalšími předložil při jednání krajského soudu žalovaný, stěžovatelka žádným účinným způsobem nezpochybnila (a to ani při jednání krajského soudu, ani v kasační stížnosti).

[8] Skutečnost, že Ing. Jáčová stěžovatelku zastupovala, vyplývá i z postupu jednatele stěžovatelky, který podáním ze dne 29. 11. 2019 požádal správce daně o „okamžité zrušení plné moci“. Jestliže by jednatel stěžovatelky nepovažoval Ing. Jáčovou za zástupkyni stěžovatelky, jistě by toto podání takto neformuloval.

[9] Existenci zastoupení potvrdila i Ing. Jáčová při svědecké výpovědi u jednání krajského soudu. Výslovně zmínila, že v rozhodnou dobu byly běžně uzavírány smlouvy o vedení účetnictví

pokračování

s právní osobou (účetní společnost), zatímco plné moci byly uzavírány s fyzickými osobami (nejčastěji s ní). Právě tak tomu bylo podle Ing. Jáčové i v případě stěžovatelky. Ing. Jáčová také uvádí, že byla s jednatelem stěžovatelky v častém telefonickém a e-mailovém kontaktu, a jednatel si byl vědom toho, že stěžovatelku zastupuje právě Ing. Jáčová. Krajský soud nepochybil, pokud její výpověď považoval za věrohodnou a „bezrozpornou“. Nepřesnosti, na které poukazuje stěžovatelka v kasační stížnosti, na věrohodnosti této výpovědi nemají žádný vliv a lze je přičítat době, která uplynula od sepisu plných mocí, k nimž se Ing. Jáčová vyjadřovala (plné moci z let 2006 a 2013).

[10] S krajským soudem je třeba souhlasit i v tom, že vědomost jednatele stěžovatelky o zastoupení stěžovatelky Ing. Jáčovou i jeho souhlas s takovým zastoupením potvrzuje také protokol o jednání se správcem daně ze dne 29. 9. 2016 i zvukový záznam o průběhu tohoto jednání. Není přitom podstatné, že se jednatel jednání neúčastnil od počátku, ani že Ing. Jáčová z jednání odešla dříve. Podstatná je přítomnost jednatele v době, kdy byla Ing. Jáčová označena jako zástupkyně stěžovatelky, a skutečnost, že jednatel stěžovatelky existenci zastoupení nepochybně.

[11] Na právě uvedeném nic nemění skutečnost, že účetnictví pro stěžovatelku zpracovávala UOL účetnictví s. r. o. (jíž byla Ing. Jáčová jednatelkou). Vedení účetnictví a zastupování v daňovém řízení jsou totiž dvě odlišné věci. Rovněž je nepodstatné, zda je Ing. Jáčová daňovou poradkyní či advokátkou a zda jako fyzická osoba „účtovala“ stěžovatelce poradenské služby, či nikoli.

[12] Nelze souhlasit se stěžovatelkou ani v tom, že by byla nesprávná úvaha krajského soudu o existenci důvěry mezi stěžovatelkou a Ing. Jáčovou, pokud tuto důvěru krajský soud dovozoval z postupu stěžovatelky, která po ukončení plné moci s Ing. Jáčovou zmocnila účetní společnost Ing. Jáčové. Právě takový závěr považuje NSS za zcela logický a správný. Pokud by Ing. Jáčová neměla stěžovatelčinu důvěru, lze si jen těžko představit, že by stěžovatelka „její“ účetní společnosti udělila plnou moc. Nic na tom nemění tvrzení stěžovatelky, že vždy spolupracuje s právními osobami. Takové tvrzení není způsobilé závěr o existenci důvěry jakkoli vyvrátit. Navíc se jedná o závěr toliko podpůrný. Jinak řečeno, i kdyby Ing. Jáčová neměla stěžovatelčinu důvěru, ostatní okolnosti jsou k prokázání existence dohody o plné moci dostatečné.

[13] Žádné pochybení NSS neshledal ani v tom, že nebyl vyslechnut jednatel stěžovatelky. Svůj názor na věc totiž mohl vyjádřit prostřednictvím zástupce stěžovatelky v soudním řízení, což také učinil. Nelze rovněž přehlédnout, že se jednatel stěžovatelky jednání před krajským soudem vůbec nezúčastnil (a těžko tedy mohl být vyslechnut).

[14] Krajský soud tak správně uzavřel, že Ing. Jáčová byla v rozhodnou dobu zmocněnkyní stěžovatelky, a žalovaný tedy nepochybil, pokud rozhodnutí doručil do její datové schránky.

[15] Úvahy krajského soudu obsažené v bodu 46, proti nimž stěžovatelka v kasační stížnosti rovněž brojí, jsou uvedeny *obiter dictum*, a nejedná se tak o nosný důvod rozhodnutí. Není tedy namístě je přezkoumávat, neboť jejich případná nesprávnost či nezákonnost by nemohla mít žádný vliv na zákonnost napadeného usnesení (obdobně např. usnesení NSS ze dne 21. 11. 2007, čj. 8 As 52/2006 - 74).

IV. Závěr a náklady řízení

[16] NSS stěžovatelčiným námitkám nepřisvědčil, a kasační stížnost proto zamítl.

[17] Stěžovatelka neměla v tomto soudním řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovaný úspěšný sice byl, nicméně mu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Právo na náhradu nákladů řízení tak nemá.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu